

راهکار وزیر رفاه برای حل مشکل خانه‌دار شدن کارگران مرتضوی: قرارگاه ساخت مسکن راه می‌اندازیم

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از راه‌اندازی قرارگاه احداث مسکن برای خانه‌دار شدن کارگران خبر داد. به گزارش تسنیم، صولت مرتضوی گفت: در بعضی از مناطق برای کارگرانی که فاقد مسکن هستند، بخش قابل توجهی از درآمد آنها صرف هزینه‌های اجاره مسکن می‌شود.

وی ادامه داد: در این راستا قرارگاه احداث مسکن را با همکاری وزارت راه و شهرسازی راه‌اندازی کردیم و معاون تعاون مدیریت این کار را با روش‌های مختلف بر عهده دارد که یکی از آنها احداث تعاونی‌ها در جوار کارخانه‌ها و کارگاه‌هاست. وزیر کار گفت: همچنین حتماً به کارگران هم مثل سایر احاد مختلف مردم در صورتی که از امتیاز مسکن استفاده نکرده باشند، کمک خواهد شد تا از این امکانات و تسهیلات استفاده کنند.

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری: استاد - شاگردی یعنی اخراج کارگران با سابقه

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری درباره طرح استاد - شاگردی گفت: اجرای این طرح کارفرما را ترغیب می‌کند تا کارگر را اخراج و با کمترین حقوق کارگر جدید را جذب کند. به گزارش تسنیم، سمیه گلپور گفت: نیروی کار فعلی دارای پوشش حداقل دستمزد و بیمه‌است و با طرح استاد - شاگردی، کارفرما می‌تواند نیروی کار را اخراج کند و نیروی جدید تحت عنوان کارآموز جذب کند.

وی ادامه داد: این طرح با اصول کار شایسته و مقاله‌نامه‌های بین‌المللی کار مغایرت دارد. رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری با تأکید بر اینکه جذب کارگر ارزان، دست کارفرما را برای اخراج نیروی باتجربه بازمی‌گذارد، گفت: در شرایط فشار اقتصادی امروز، تعداد بسیاری از کارگران، به خصوص نیروی کار ارزان مثل زنان، حاضر به کار در قالب چنین طرحی می‌شوند. آنها ناچار هستند برای گذران زندگی به کار با حقوق بسیار پایین تن بدهند، در حالی که حتی حداقل حقوق وزارت کار نمی‌تواند کفاف حداقلی‌ترین هزینه‌های زندگی را بدهد، چه برسد به حقوقی پایین‌تر از مصوب وزارت کار باشد.

تجمع بازنشستگان کشوری در کرمانشاه

روز سه‌شنبه (۲۸ شهریور) جمعی از بازنشستگان کشوری از جمله فرهنگیان بازنشسته، مقابل دفتر صندوق بازنشستگی کشوری در کرمانشاه تجمع کردند. به گزارش ایلنا، حاضران در این تجمع خواسته‌های خود را تمیم مستمری براساس سید معیشت، بهبود خدمات رفاهی و ارائه خدمات درمانی مکفی می‌دانند و می‌گویند: امیدوی به دائمی شدن همسان‌سازی یا تخصیص بودجه مناسب برای آن ندارند.

فقر و محرومیت در آق دره، همچنان دست‌نخورده و بکر مانده است

ادامه قصه آوارگی بومیان جویای کار، کنار معادن طلا

تسرین هزاره مقدم

«مردم آق دره در این گوشه محروم فقط کار می‌خوان. چسرا معدن طلا و سنگ تراورتن داریم اما برای کار باید آواره باشیم...» این صدای مردم آق دره است؛ مردمان محرومی که سال‌هاست با طعم بیکاری و آوارگی آشنا هستند، طعمی که به شدت تلخ و گویامند گارا است! سال‌ها از وقایع تلخ خرداد ماه ۹۵ می‌گذرد، زمانی که ۱۷ کارگر وقتی در اعتراض به بیکاری مقابل دفتر معدن طلا تجمع کردند، کارفرما از آنها شکایت کرد و به اتهام اغتشاش آفرینی، به حبس و جریمه و شلاق محکوم شدند و حکم شلاق هم برای برخی از این کارگران اجراء شد.

حالا هفت سال بعد از آن روز همدوباره جدال بر سر کار در آق دره شروع شده. مردم باز هم کار می‌خواهند. می‌گویند «چرا معدن طلا داریم اما روزگارمان این چنین است؟ چرا کشاورزی و دامداری ما به خاطر آلودگی‌های استخراج معدن در معرض خطر قرار گرفته اما این معدن برای زندگی ما هیچ نداشته؟ چرا باید برای یک لقمه

حبیبی: جادار دهمه فعالان صنفی به موضوع آق دره حساس شوند. یک معدن طلا باید برای اهالی منطقه، رفاه، بهداشت، درمان و آموزش فراهم کند اما متأسفانه مردمان مناطق معدنی ماحروم‌ترین مردمان هستند

نان، آواره باشیم و جغرافیای بی‌پولی را از شمال غرب تا مرکز و جنوب، مثل کوله‌باری از زنجیر دوش بکشیم؟» همین امروز، تعدادی از بومی‌های آق دره در تاکستان و قزوین مشغول به کار فصلی در مزارع هستند. همین امروز ماه‌ها دور از خانواده و روستای محل سکونت، شش‌ها در آلودگی‌های حقیقی به امید فرای روزمزدی، از بسیاری چیزها محرومند. این کارگران ساده هر سال برای ماه‌های پیاپی از خانمان دور می‌افتند. از مزارع تاکستان تا باغ‌های پسته کرمان فرقی نمی‌کند: «ما آواره کار هستیم از وقتی معدن طلا در آق دره جا خوش کرد و زندگی خیلی‌ها را متحول کرد، خیلی‌ها به جز مابومی‌ها...»

آق دره: معنای واقعی محرومیت و دورافتادگی

آق دره در دورافتاده‌ترین نقاط آذربایجان غربی از توابع تکاب، یکی از محروم‌ترین مناطق کشور است. هفت سال بعد از آن حادثه در ناک که به واکنش‌های بسیار در رسانه‌ها و کلید خوردن تحقیق و تفحص در مجلس وقت انجامید، زندگی مردمان آق دره با جاده‌های ناهموار و هوای آلوده به ذرات معدنی، در همان سطح از محرومیت و ناساداری جریان دارد که آن زمان در رسانه‌ها خواندیم. نه فشارهای رسانه‌ای و نه حتی تحقیق و تفحص مجلس، هیچ کدام نتوانست فضای زیست در آق دره را به نفع مردمان محروم آنجا تغییر دهد و فقر و محرومیت همچنان دست‌نخورده و بکر مانده است!

حالا در شهریور ماه ۱۴۰۲، باز هم مطالبه کار، خانواده‌های محروم بسیاری را درگیر کرده است. ماجرا از روزهای اول مردامه شروع شد، وقتی هفتم مرداد دو نفر از اهالی به معدن سنگ تراورتن برای کار مراجعه می‌کنند. این مراجعه ناکام می‌ماند و مدیران معدن این دو نفر را به بهانه مزاحمت به پاسگاه معرفی می‌کنند...

به سراغ اهالی آق دره رفتیم. آنها در مورد آن روز می‌گویند: گویا به این دو نفر قبلاً قول کار داده بودند اما آن روز زیرش زدند. باور و دما مورا برای دستگیری این دو نفر، هم‌روستایی‌های شاغل در معدن مداخله می‌کنند. یکی از متقاضیان کار با شلیک ماموران زخمی و به بیمارستان منتقل می‌شود و در ادامه فضا متشنج می‌شود. در آن روز مردم آق دره، کارگر و اهالی، تجمع می‌کنند و در اقدامی برای مردم باشد، برای خود خود مردم، این اتفاقات هرگز نمی‌افتد.

به سراغ «حسن همتی» نماینده تکاب در مجلس رفتیم و در مورد مسائل آق دره پرسیدیم. او گفت در این مورد صحبت نمی‌کنم. پرسیده در اختیار محاکم قضایی ست و آنها باید در این مورد تصمیم بگیرند. اما محرومیت و رنج این مردمان مرزنشین را نمی‌شود نادیده گرفت. «حسین حبیبی» عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور که مساله آق دره و کارگران آن را نزدیک دنبال کرده، در این رابطه می‌گوید: با نمایندگان این کارگران ارتباط برقرار

دنبال تامین وثیقه بودند. برخی از اینکه دیگر هیچ زمان در معدن بهشان کار ندهند، ترسیدند و سر کار بازگشتند و چند نفری هم برای کار آواره شهرهای دیگر شدند. در عین حال، برای حدود ۳۰ نفر از متهمان، احکام قضایی صادر شده با اتهاماتی همچون «خلال در نظم و امنیت عمومی» و «برهم زدن امنیت داخلی کشور». مردم آق دره امامی‌گویند اگر برای بومی‌ها کار باشد، اگر معدن برای مردم باشد، برای خود خود مردم، این اتفاقات هرگز نمی‌افتد.

به سراغ «حسن همتی» نماینده تکاب در مجلس رفتیم و در مورد مسائل آق دره پرسیدیم. او گفت در این مورد صحبت نمی‌کنم. پرسیده در اختیار محاکم قضایی ست و آنها باید در این مورد تصمیم بگیرند. اما محرومیت و رنج این مردمان مرزنشین را نمی‌شود نادیده گرفت. «حسین حبیبی» عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور که مساله آق دره و کارگران آن را نزدیک دنبال کرده، در این رابطه می‌گوید: با نمایندگان این کارگران ارتباط برقرار

روز هفتم مرداد، مردم آق دره، کارگر و اهالی، تجمع می‌کنند و درگیری اتفاق می‌افتد. نیمه شب نهم مرداد وقتی که ظاهر آق دره با مداخله ریش سفیدان خاتمه یافته، حدود ۲۶ نفر از اهالی بازداشت می‌شوند

باید بر عملکرد معادن آق دره نظارت شود و ببینند ثروت‌ها کجایم رود یا باید بدانیم در معدن طلای آق دره چه می‌گذرد. آیا اهالی بومی آق دره از این معدن و عملکرد آن رضایت دارند؟ آیا کار این معدن و معدن سنگ زیر مجموعه آن، حاصل مثبتی برای اهالی دارد. اگر منطقه آق دره از نظر منابع زیرزمینی و طلا ثروتمند است، چرا مردم آن همچنان محرومند؟ اینها نشان می‌دهد آن طلایی که از معدن محلی و زیر پای مسرد بیرون می‌آید، برای آق دره‌ای‌ها آورده‌ای ندارد.

به گفته این فعال کارگری، جادار همه فعالان صنفی به موضوع آق دره و کارگران معادن آن حساس شوند و مساله را با دقت پیگیری کنند. او تأکید می‌کند: یک معدن طلا باید برای اهالی منطقه، رفاه و امکانات، بهداشت، درمان و آموزش فراهم کند اما متأسفانه مردمان مناطق معدنی ماحروم‌ترین مردمان هستند.

همه چیز مبهم است به جز محرومیت مردم

در مورد اتفاقات نهم مرداد، صحبت‌ها بسیار است اما یک چیز قطعی ست: مردم آق دره همچنان محرومند و محروم مانده‌اند. معدن طلا نتوانسته در منطقه، نیازهای اولیه ساکنان بومی را برآورده کند و تحقیق و تفحص سال‌های قبل مجلس نتیجه ملموسی در بهبود زندگی اهالی و کارگران معدن نداشته است. حرف آخر را خود مردمان زیر خط فقر آق دره می‌زنند: کارگرانی که نصف سال بیکارند و آواره استان‌های دور و نزدیک: «ما کارگران آق دره حامی نداریم و تنها مانده‌ایم، کسی به فکر ما مرزنشینان فقیر نیست...»

معاون اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی: مردم استان‌های مرزی جزو پایین‌ترین دهک‌های درآمدی کشور هستند

معاون اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: وضعیت رفاهی استان‌های مرزی اغلب متوسط پایین‌تر بوده و مردم آنها در صدر لیست دو دهک با پایین‌ترین درآمد قرار دارند. به گزارش خبرگزاری مهر، محمود کریمی بیان کرد: نشست «ایجاد اشتغال پایدار و تأمین و تقویت معیشت مرزنشینان» گفت: براساس مصوبه هیأت وزیران در اسفند ۱۴۰۱ قرار شد رویداد مرز طلایی برگزار شود. در حال حاضر چالش

کاهش ۳۰ درصدی دستمزد حقیقی کارگران در سال‌های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰

نرخ حداقل دستمزد طی ۵ دهه اخیر پرداخته است. بنابراین گزارش، دستمزد حقیقی کارگران از سال ۱۳۹۹ روندی صعودی را طی کرده و در سال ۱۳۹۹ به اوج خود رسیده اما طی سال‌های پس از ۱۳۹۰ به دلیل تجربه تورم‌هایی با نرخ بالا، با وجود رشد قابل

دولت کانادا می‌خواهیم که اقدامات قانونی سریع و مؤثری را علیه همه عناصر ضد هندی که در خاک این کشور فعالیت می‌کنند، انجام دهد. حال باید منتظر تبعات اقتصادی و سیاسی این زلزله دیپلماتیک در روابط دهلی و اتاوا بود!

شکل را حل کند و حالا وزارت خار هند اعلام کرده که مایک حکومت دموکراتیک با تعهد قوی به حاکمیت قانون هستیم اما کانادا به تروریست‌ها و افراط‌گرایان «خالستانی» که امنیت هند را تهدید می‌کنند، پناه داده است و به همین دلیل از

قطع روابط دیپلماتیک؟

شاید سخنان ترودو برای بسیاری از خبرنگاران صرفاً یک خبر امیدبخش باشد اما بدون شک اتفاقاتی که در حاشیه این پرونده به وقوع پیوسته نمی‌تواند یک موضوع عادی به شمار آید و بدون شک تبعاتی دارد. نخستین خروجی منفی یا تبعات این پرونده قتل مبهم را باید کاهش سطح روابط دیپلماتیک طرفین مشاهده کرد. روز دوشنبه وزارت امور خارجه هند اعلام کرد، دهلی یک دیپلمات ارشد کانادایی را اخراج کرده و از او خواسته تا ظرف پنج روز خاک این کشور را ترک کند. این اقدام دقیقاً در واکنش به سخنان اخیر نخست‌وزیر کانادا مبنی بر اینکه رهبر جدایی طلبان سیک‌ها توسط دولت هند به قتل رسیده یا حداقل سفارش قتل مذکور از سوی آنها داده شده است. این اظهارات به حدی برای دهلی سنگین بوده که گویا دیدار مودی و ترودو در حاشیه نشست گروه ۲۰ هم نتوانسته این

کانادا، هند را به ترور رهبر سیک‌ها متهم کرد

زلزله دیپلماتیک در روابط دهلی - اتاوا

آن بالا گرفت که جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا طی اظهارات روز دوشنبه خود در پارلمان کشورش مدعی شد که دولت هند در تیراندازی ماه ژوئن به «هردیپ سینینگ نیجار» در خاک کانادا دست داشته که در نهایت منجر به مرگ او شده است. رویترز در این خصوص اعلام کرده که هردیپ سینینگ نیجار ۴۵ ساله که هندوارا «ترور نیست تحت تعقیب» اعلام کرده بود، در تاریخ ۱۸ ژوئن در حومه شهر ونکوور در محل زندگی بزرگترین جمعیت سیک‌ها در کانادا به شمار می‌رود کشته شده است. بر همین اساس نخست‌وزیر کانادا اعلام کرده که سازمان‌های

فرشاد گلزاری

تنش میان هند و کانادا از چند روز پیش به بالاترین حد خود طی سال‌های گذشته رسیده است و بسیاری از تحلیلگران حوزه بین‌الملل این مدل از رویارویی دیپلماتیک میان دهلی و اتاوا را یک خطر بسیار مهم برای دو طرف دانسته‌اند اما سول این است که چرا این دو کشور قدرتمند از حیث اقتصادی به‌جان یکدیگر افتاده‌اند؟ واقعیت این است که تنش‌ها بین دهلی و اتاوا بعد از